



vergara

95.0.007 C

**SAGARRA**  
recita  
**SAGARRA**

POESIA CATALANA Vol. I

SIS POEMES

DE

JOSEP M.<sup>a</sup> DE SAGARRA

*recitats per l'autor*

Cançó de taverna

Vinyes verdes vora el mar

Cançó de passar cantant

Balada dels tres fadrins

Cançó de la Francisqueta

Cançó del capvespre

45

La gravació en cinta magnetofònica d'aquests sis poemes de Josep M.<sup>a</sup> de Sagarra, recitats per ell mateix, fou efectuada per encàrrec de la Biblioteca Nacional de Washington.

vergara



VERGARA, S. A. - Paseo General Mola, 9. - Barcelona (9)

Josep M.<sup>a</sup> de Sagarra i de Castellarnau nasqué a Barcelona el dia 5 de març de 1894 i morí, també a Barcelona, el dia 27 de setembre de 1961. Descendent d'una família de llinatge tradicional i format en un dens ambient literari, s'interessà des de molt jove per la història, la retòrica i les ciències naturals, especialment per l'ornitologia. Alumne dels jesuïtes, ben aviat donà a conèixer les seves primeres poesies en català, influïdes per Costa i Llobera, Verdaguer i Maragall. Seguí els estudis de Dret a la Universitat de Barcelona i els cursos de l'Escola Diplomàtica a Madrid, on féu bones amistats. Viatjà per diversos països; fou gran animador de les penyes literàries barcelonines, especialment de l'Ateneu; conferenciant, corresponsal de premsa i publicista en català i en castellà. Com a traductor, cal recordar la versió catalana de «La Divina Comèdia» i del teatre de Shakespeare. Mestre en Gai Saber i membre de l'Institut d'Estudis Catalans, escriví unes interessants «Memòries» on reflexa l'ambient familiar de la seva joventut. La seva veu, de matisos inconfusibles, donava especial intensitat a les poesies que recitava; amb humana personalitat, també sabé donar una ampla projecció ciutadana i popular a la creació literària, i d'una manera especial a la seva abundosa obra teatral, escrita preferentment en vers. Però la seva empena poètica la trobem especialment en els poemes «El comte Arnau», «El Poema de Nadal» —potser la seva obra més popular— i en el voluminós «Montserrat», amb més de 16.000 versos. La seva labor poètica dispersa ha estat publicada en diferents volums: «Poemes i cançons», «Cançons de rem i de vela», «Ancores i estrelles»... Ell mateix es definí l'any 1947 amb aquestes paraules del pròleg a la seva Obra Poètica:

*«Hi ha dues menes de poetes: els qui consideren la poesia com una evasió de la vida pròpia i com un moment a part de la llur activitat moral, i els qui consideren la poesia inherent a la vida i a l'activitat moral i que fan de la poesia llur treball i llur ofici i en ella saben veure-hi una grandesa i una servitud. Jo em penso que sóc dels darrers. En la poesia he vist la meua servitud d'obrer de la meua pròpia llengua, esforçant-me per vèncer-la, per conquerir-la, per fer meus els seus secrets i les seves possibilitats. I això ha requerit treball de molts anys i esforç inajornable. En la poesia he vist també tota la grandesa a la qual jo pugui aspirar. I no és altra que haver col·laborat amb una aportació personal al monument d'una llengua i d'una cultura.»*